

Sygn. akt VII Ka 64/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Tymosiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Anety Maślany-Golańskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2023 r.

sprawy: **M. K.**, ur. (...) w T., syna W. i B. z domu R.

oskarżonego z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego A. D.

od wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim II Wydziału Karnego z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II K 22/21

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zwalnia oskarżyciela posiłkowego A. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz zasądza od niego na rzecz oskarżonego M. K. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem zwrotu wydatków ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 64/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 października 2022 r. w sprawie II K 22/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy A. D.

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego J. O.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>a/ obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie obrazę art. 170 5 3 k.p.k. poprzez nierozpoznanie w całości wniosku dowodowego pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z dnia 19 maja 2022r.,</p> <p>b/ obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi co do rodzaju zachowania oskarżonego, którego się podjął,</p> <p>c/ obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 410 k.p.k. poprzez nie całościową ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi co do rodzaju zachowania oskarżonego, którego się podjął,</p> <p>d/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez wadliwe przyjęcie, że zachowanie oskarżonego podjęte wobec A. D. nie wyczerpało znamion występku z art. 286 5 1 k.k., podczas, gdy analiza zebranych dowodów prowadzi do wniosku, że oskarżony dopuścił się</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przestępstwa oszustwa względem w/
w pokrzywdzonego,

e/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez wadliwe przyjęcie, że w okresie zarzucanego oskarżonemu czynu oskarżony zatrudniał pracowników (A. K., S, B., A. K.) podczas, gdy A. K. (3) jedynie kilka razy pojechał z oskarżonym na montaż, w tym raz był na pomiarze u pokrzywdzonego i raz przywiózł do pokrzywdzonego korpusy, w zamian za którą to pomoc korzystał z maszyn oskarżonego podczas, gdy A. K. (4) jedynie pomagał oskarżonemu jako, Ze oskarżony jest konkubentem matki świadka podczas, gdy S. B. wykonywał na rzecz oskarżonego prace bez umowy, a nawet i bez wynagrodzenia,

f/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez wadliwe przyjęcie, że oskarżony M. K. dysponował możliwościami technicznymi i organizacyjnymi dla realizacji zobowiązania, do którego się zobligował zawierając umowę z pokrzywdzonym A. D. podczas, gdy oskarżony potrafi jedynie należycie i w terminie wykonać meble, których łączna wartość nie przekracza kilku tysięcy złotych,

g/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez wadliwe przyjęcie, że oskarżony nie zamierzał nie wywiązać się z warunków umowy w momencie jej zawarcia podczas, gdy oskarżony nie potrafi w terminie i należycie wykonać mebli, których łączna wartość przekracza kilka tysięcy złotych,

	<p>h/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez wadliwe przyjęcie, że oskarżony wykonywał zlecenia, w tym polegające na wytwarzaniu i montażu mebli kuchennych podczas gdy oskarżony w zakresie mebli kuchennych potrafił jedynie wykonać korpusy o wartości łącznie kilku tysięcy złotych (dwa czy trzy tysiące złotych), pobierając przy tym wynagrodzenie w łącznej kwocie kilkunastu tysięcy złotych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><i>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie zasługiwała na uwzględnienie.</i></p> <p>Odnosząc się do zarzutów zawartych w środku odwoławczym, to przede wszystkim zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał trafnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji prawidłowo zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o braku winy oskarżonego. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba,</p>		

że podnosząc tego rodzaju zarzuty pełnomocnik faktycznie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska skarżącego

W zakresie zarzutów dotyczących przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów stwierdzić należy, iż Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzeń opisanych w zaskarżonym wyroku oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 r., zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie rewizyjnym. Ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem

którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. (II KR 114/74 OSNKW 1975/2/28).

W konsekwencji Sąd Okręgowy nie podzielił zawartych w apelacjach zarzutów obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., jak i wywodów przytoczonych na ich poparcie oraz nie dopatrywał się obrazy wskazanych przepisów procedury karnej, które to uchybienia mogłyby rzutować na dokonane ustalenia faktyczne skutkujące uniewinnieniem M. K.. W pełni zatem należy podzielić argumentację Sądu I instancji co do analizy i oceny zebranego i ujawnionego materiału dowodowego. W szczególności obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. nie dowodzi to, że ustalenia w sprawie poczyniono także w oparciu o twierdzenia oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Fakt czynienia ustaleń faktycznych w oparciu o dowody niekorzystne dla oskarżyciela posiłkowego nie może oznaczać, że Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów postępowania. Tym bardziej wskazać należy, że ustalenia faktyczne winny być dokonane na podstawie dowodów, którym przyznano przymiot wiarygodności. Tym samym wobec przyznania dowodom korzystnym dla oskarżonego takiej cechy, to chybione są zarzuty, że w postępowaniu doszło do złamania zasady obiektywizmu. Ocena dowodów pozostaje pod ochroną z art. 7 k.p.k. gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na

korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych oraz jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowana w uzasadnieniu wyroku. Analiza akt sprawy wskazuje, że Sąd Okręgowy trafnie ustalenia oparł na dowodach, które przeprowadzone zostały na rozprawie głównej i ocenił je w sposób uwzględniający wszystkie okoliczności zdarzeń a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do zasady prawidłowo wskazał jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego odmówił wiary dowodom przeciwnym a ocena ta zasługuje na podzielenie.

Również w ocenie Sądu Okręgowego, zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na pewne i nie budzące wątpliwości ustalenie, że oskarżony już w momencie zawierania umowy wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości realizacji umowy. Trafnie w tym zakresie Sąd I instancji zauważył, że pomimo sformułowania zarzutu aktu oskarżenia poprzez wskazanie okresu „od 17.03.2019 r. do czerwca 2019 r.”, to w istocie strony umowę zawarły w dniu 26.01.2019 r. (k.3) i już tego dnia został wykonany przelew zaliczki (7.900zł – k.4). Nie może zaś budzić wątpliwości to, że ewentualny zamiar popełnienia przestępstwa musiałby towarzyszyć oskarżonemu od dnia zawarcia umowy, a nie dopiero od 17.03.2019 r.

Z dokonanych w sprawie ustaleń faktycznie wynika, że oskarżony nie jest przedsiębiorcą solidnym, w zakresie złożonych zleceń wykazuje się bardzo daleko idącą

opieszalnością i tym samym nie można zaliczyć do grona fachowców godnych polecenia. Oskarżony zwlekał z realizacją przedmiotowej umowy, był opieszale. Z drugiej strony zasadnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podniesiono, że nie można było zanegować okoliczności dotyczących „pobytu w szpitalu i kontuzji ścięgna (potwierdzone dokumentami lekarskimi) oraz komplikujące realizację umowy błędy w procesie wykończenia frontów (konieczność trzykrotnego malowania)”. Ponadto Sąd I instancji prawidłowo w oparciu o zeznania A. K. (4) wskazał, że tłumaczenia oskarżonego co do powodów niewykonania frontów w terminie wskazują raczej na brak umiejętności oraz niewydolną organizację pracy, a zatem nie stanowią przeszkód obiektywnych. Jednakże nawet tego rodzaju okoliczności nie mieszczą się w znamionach przestępstwa oszustwa.

Dokonując prawidłowej oceny tych wyjaśnień oskarżonego, w których ten nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd I instancji przeprowadził również wnikliwą i trafną ocenę zeznań świadków i dokumentów jak na k.587 odw. – 588 odw. Tym samym nie ma potrzeby ponownego przytaczania powołanej tam argumentacji i jedynie wskazać należy, że między innymi wynika z nich, iż oskarżony wykorzystywał narzędzia i zakład do konstruowania mebli, zatrudniał pracowników, doznał urazu utrudniającego mu wykonywanie pracy a także niezadowolony klientów i unikanie przez oskarżonego kontaktu z takimi osobami. Zaś co do zeznań pokrzywdzonego, to w pełni zasadnie zauważono, iż

wskazywał on na istotne okoliczności zawarcia umowy a przede wszystkim na wielokrotne przedłużania terminu, tłumaczenia oskarżonego, ponaglenia kierowane do oskarżonego i ostatecznie rozwiązanie umowy, co zresztą znajdowało potwierdzenie w przedłożonych dokumentach.

Wobec tych okoliczności słusznie Sąd I instancji wskazał również i to, że potoczne rozumienie pojęcia „oszukać” nie koresponduje w pełnym zakresie z normatywnym ujęciem przestępstwa stypizowanego w zarzuconym oskarżonemu artykule 286§1 kodeksu karnego. Wskazać bowiem należy, że tempore criminis oskarżony dysponował możliwościami technicznymi wykonania umowy, zatrudniał pracowników, wykonywał zlecenia między innymi polegające na wytwarzaniu i montażu mebli kuchennych. Co przy tym istotne, w zakresie umowy z pokrzywdzonym część usługi (montaż tzw. korpusów) została wykonana, natomiast odnośnie wykonania tzw. frontów mebli (proces malowania), to z ustalonego stanu faktycznego wynika, że pierwsza próba realizacji tej części zakończyła się błędem i wymagała powtórzenia – porównaj zeznania A. K. jak na k. 568, przy czym dla samej kwestii odpowiedzialności za zarzucany czyn decydującego znaczenia nie ma kwestia jakości i terminowości wykonania prac. Uzyskane opinie świadków oraz dokumenty, zasadnie w ocenie Sądu I instancji pozwalały na uznanie oskarżonego za przedsiębiorcę co najmniej mało solidnego.

Jednakże samo wykonywanie zobowiązania w sposób opieszwały i

niedokładny czy też niepełny nie jest przestępstwem. Podobnie nie może przesadzać o odpowiedzialności karnej ewentualne domniemanie, że oskarżony celowo zawierał kolejne umowy w celu zdobycia środków finansowych na spłatę zaległości i z góry nie zamierzał umowy zrealizować w sposób uzgodniony albowiem przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych i tym samym zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Wreszcie zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, że nie może również stanowić podstawy odpowiedzialności sam fakt skazania za przestępstwa podobne, albowiem sąd orzekający w danej sprawie samodzielnie rozstrzyga zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciami innego sądu.

Odnosnie zarzutu z pkt „a” apelacji jak na k.600 to wprawdzie racje ma skarżący, że wniosek z k.495 akt nie został w całości rozpoznany, jednakże to uchybienie nie miało żadnego wpływu na treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. Podkreślić bowiem należy, że żądane dokumenty nie dotyczyły bezpośrednio niniejszej sprawy. Przy czym jednocześnie przeprowadzono dowód z zeznań zawnioskowanych wówczas świadków. Ich relacje obrazują zróżnicowany poziom satysfakcji poszczególnych kontrahentów oskarżonego i różny sposób wykonania zleconych usług. Część z nich podobnie jak pokrzywdzony, była bardzo zdegustowana (dotyczyło to A. M.-D., B. L., A. B., J. M., D. J.,

<p>D. W., S.S.), albowiem zlecenia albo nie zostały wykonane albo wykonane częściowo, generalnie w sposób niesatysfakcjonujący i odbiegający dalece od oczekiwań zamawiających; część kontrahentów była z usług oskarżonego zadowolona (dotyczy to M. F., G. B., M. F.), którzy nie podnosili zastrzeżeń co do jakości i terminowości prac.</p> <p>Zatem jeszcze raz podkreślić należy, że relacje wymienionych świadków a zatem i dokumenty, które nie zostały faktycznie uzyskane miały i ewentualnie mogły mieć znaczenie jedynie uzupełniające albowiem nie odnosiły się bezpośrednio do objętego zarzutem aktem oskarżenia zdarzenia.</p> <p>W tym stanie w pełni zasadnie uniewinniono oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę o zaskarżonego orzeczenia przez uznanie oskarżonego winnym zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny w zakresie kary</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec podanych wcześniej okoliczności nie uznano za zasadnych postulatów zawartych w apelacji, w szczególności o zmianę orzeczenia, który jest niedopuszczalny.</p>		

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności		
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.		Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim II Wydziału Karnego z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II K 22/21 utrzymano w mocy.		
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy		
Wobec niepodzielenia zarzutów apelacji wyrok Sądu Rejonowego jako prawidłowy utrzymano w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.		Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Na podstawie art.624§1 kpk zwolniono oskarżyciela posiłkowego A. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że przemawiają za tym względy słuszności oraz na podstawie art.636§1 kpk zasądzono od niego na rzecz oskarżonego M. K. kwotę

840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem zwrotu wydatków ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym a to z uwagi na nieuwzględnienie wniesionej wyłącznie przez niego apelacji.

1PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel prywatny A. D.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 października 2022 r. w sprawie II K 22/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana